

Skov- og Naturstyrelsen
sns@sns.dk

Høring af udkast til forslag til lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug

Den 11. august 2006

Jnr 10.06.10 K04
Sagsid 000165837

Ref
@kl.dk
Dir 3370

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/12

1. Indledning

KL har i mail af 28. juni 2006 modtaget udkast til forslag til lov om miljøgodkendelse mv. af husdyrbrug i høring fra Skov- og Naturstyrelsen.

Høringsperiodens placering i sommerferien har ikke gjort det muligt for KL at gennemføre hele den politiske behandling af lovforslaget. Med forbehold herfor har sekretariatet følgende bemærkninger:

Der er tale om et meget omfattende lovkompleks, hvor man samler alle eksisterende regler om husdyrproduktion fra miljøbeskyttelsesloven, husdyrgødningsbekendtgørelsen og planloven (VVM og landzone) i et regelsæt, idet man tilføjer en række nye elementer.

Lovgivningen fremstår herefter mere samlet og overskuelig end hidtil. Hvorvidt reformens intention om at skabe et enklere, smidigere og mere ensartet administrationsgrundlag bliver indfriet, kan dog ikke vurderes på baggrund af lovforslaget. Dertil er alt for mange detaljer og nærmere retningslinier udskudt til kommende bekendtgørelser og vejledninger.

I det følgende gives dels generelle bemærkninger til den foreslåede regulering, dels bemærkninger til lovforslagets enkelte dele. Der indledes med en sammenfatning af KL's synspunkter.

Det bemærkes, at KL gerne deltager i et møde med Skov- og Naturstyrelsen i forbindelse med lovforslagets endelige udformning.

2. Sammenfatning

De væsentligste af KL's bemærkninger kan sammenfattes således:

- Beskyttelsesniveauet bør tage højde for de stramninger, der vil blive nødvendige for at imødekomme vandrammedirektivets implementering.

- Der bør fastsættes et klart og entydigt beskyttelsesniveau (afskæringskriterier/grænseværdier) i bekendtgørelsesform.
- Der bør ske en udpegnings af sårbare arealer og arealer med afstrømning hertil
- Den kommende vejledning bør anvende et meget klart ordvalg i beskrivelsen af vurderingsgrundlaget.
- Vejledningen bør være klar i god tid før 1. januar 2007.
- Den nye retstilstand vedr. VVM-screeninger af husdyrbrug under 15 DE bør beskrives i bemærkningerne.
- Gyldighedsområdet for § 17 bør uddybes.
- Der bør fastsættes klare retningslinier vedr. projektilpasninger
- Der bør tages højde for, at det er et ufuldstændigt materiale vedr. naturbeskyttelseslovens § 3, som amterne overleverer til kommunerne.
- Der bør fastsættes klare og bindende retningslinier for kravene til valget af bedste teknologi.
- KL tager forbehold for opgørelsen af de økonomiske og administrative konsekvenser, der vil indgå i de kommende DUT-forhandlinger.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Beskyttelsesniveau

3.1.1. Generelt

Lovforslaget lægger op til skærper af beskyttelsesniveauet i forhold til ammoniakbelastningen, men for så vidt angår kvælstof- og fosforbelastning af natur, overfladevand og grundvand, lægges der med lovforslaget op til at videreføre det eksisterende beskyttelsesniveau.

Det nævnes specifikt, at der ikke med lovforslaget tages højde for de kommende stramninger, som vil følge af implementeringen af EU's vandrammedirektiv.

Amternes hidtidige beskyttelsesniveau vil blive beskrevet i en kommende vejledning. Her vil de beregningsmetoder og vurderingskriterier for næringsstofudledning og lugtemission, som kommunerne bør anvende, blive beskrevet, herunder en række grænseværdier (afskæringskriterier).

Efter lovforslagets § 36, stk. 2, får ministeren hjemmel til i bekendtgørelsesform at fastsætte afskæringskriterier og regler om beregningsmodeller, men af bemærkningerne fremgår, at dette i første omgang ikke vurderes at være nødvendigt, idet man forventer at kunne etablere den ønskede ensartethed og forudsigelighed i behandlingen af sager om husdyrbrug via en vejledning.

3.1.2. Overfladevand (nitrat og fosfor)

Belastningen af overfladevandet med N og P vil indgå i vurderingen af, om der er tale om væsentlig påvirkning af miljøet.

Nitrat

Nitratbelastningen sker ved udvaskning fra rodzonen og transport videre til recipient (vandløb, sø eller kystvand/fjord).

Det fremgår af lovforslaget, at der i den kommende vejledning vil blive fokuseret på at etablere en forenklet beregningsmodel, der tager sigte på at beskytte de mest sårbare recipienter i områder med et højt husdyrtryk. For landbrugsarealer, der afvander til sådanne recipienter, vil der blive stillet krav om et lavere husdyrtryk per hektar, end de generelle harmoniregler giver mulighed for.

I forhold til Natura 2000 recipienter, som enten er mere robuste, eller hvor oplandet er så stort, at påvirkningen fra det enkelte projekt vil være mindre væsentlig f.eks. yderfjorde, marine områder og specifikke recipienter med et stort opland, vil der kun blive pålagt restriktioner på udvidelsen, hvis bindingen af nitraterne under transport til recipienten er lav.

Der vil i vejledningen blive en mere fyldestgørende gennemgang af eksempler på typer af vandområder, der er særligt sårbare. Der vil yderligere inden 1. januar 2007 blive foretaget en landsdækkende kortlægning af potentialet for reduktion af udvaskningen mellem rodzonen og recipienten, men en egentlig kortlægning af landbrugsarealet efter oplandenes sårbarhed vil først blive foretaget i forbindelse med vand- og naturplanerne med udgangen af 2009. Indtil da vil kommunerne skulle tage udgangspunkt i målsætningerne i de foreliggende regionplaner samt en konkret vurdering af den enkelte recipients sårbarhed.

Fosfor

Fosfor udvaskes også til overfladevandet, og vurderingen heraf indgår i vurderingen af, om der sker en væsentlig påvirkning af miljøet.

Lovforslaget lægger også her op til, at der er behov for en regulering i forhold til særligt sårbare vandområder udover den generelle regulering, og denne regulering skal foretages efter en enkel model. Reguleringen rettes mod arealer på drænedes lerjorder i oplande til Natura 2000-områder, der er overbelastet med fosfor.

Der skal derudover fokuseres på de såkaldte risikoområder, hvor der med stor sikkerhed kan forventes at være risiko for forhøjet fosforudvaskning. Dette gælder i første omgang arealer, hvor der er risiko for

overfladeafstrømning, således at der kan stilles vilkår om bræmmer langs vandløb, der grænser op til skrånende markarealer.

3.1.3. Lugt

Det fremgår af lovforslaget, at der vil blive udsendt en ny og opdateret lugtvejledning til brug for ansøgninger om udvidelser og nyetableringer af husdyrproduktion med henblik på en forbedring af nabobeskyttelsen i forhold til den nuværende uofficielle FMK-vejledning. Lugtvejledningen skærper kravene til en række af de husdyrbrug, der giver anledning til størst lugtgener.

3.1.4. KL's vurdering af reguleringen af beskyttelsesniveauet

Der knytter sig efter KL's opfattelse en række væsentligste problemer til lovforslagets håndtering af det generelle beskyttelsesniveau i forhold til kvælstof- og fosforbelastning af natur og overfladevand.

1) Vandrammedirektivet bør inddrages

Risikoanalyserne under vandrammedirektivet har vist, at Danmark vil få meget store problemer med at opfylde målene under vandrammedirektivet. Det er givet, at der bliver tale om en meget stor regning, og det er ligeså givet, at landbruget er en væsentlig del af problemet.

Med lovforslaget tages der ikke højde for denne problemstilling, idet vandrammedirektivets udfordringer udskydes til 2009/10.

Efter KL's opfattelse er dette en kortsigtet strategi. Direktivets målsætninger skal være indfriet i 2015, og det vil give større økonomisk råderum, hvis investeringen bliver spredt, ligesom der bliver bedre mulighed for også at vælge de langsomt virkende tiltag, som ofte er de mest omkostningseffektive (f.eks. våde enge). Dertil kommer, at regeringens strategi rummer en fare for, at der i tiden op til vandrammedirektivets implementering kan blive givet godkendelser af husdyrproduktioner, som viser sig så problematiske i forhold til direktivet, at myndighederne risikerer at skulle tilbagekalde disse tilladelser imod udbetaling af en erstatning til landmanden.

KL skal opfordre til, at der ved tiltættelæggelse af beskyttelsesniveauet tages højde for de stramninger, der vil blive nødvendige for at imødekomme vandrammedirektivets implementering.

2) Et klart og entydigt beskyttelsesniveau i bekendtgørelsesform

Fastlæggelse af beskyttelsesniveauet har været et meget stort problem for amterne ved administrationen af VVM-reglerne. Det fremgår tydeligt af

Erfaringsopsamlingen, og det har gjort amternes arbejde med VVM-reglerne både administrativt og politisk kompliceret.

Problemet har især været, at der ikke har været klare regler udmeldt fra Folketinget og regeringen. Amterne har stået på temmelig bar bund, og har været nødt til at udvikle egne administrationsgrundlag under stadigt pres fra landmænd, organisationer, borgere og ikke mindst Naturklagenævnet.

Med lovforslaget lægges der op til alene at udarbejde vejledende retningslinier.

For KL er det afgørende vigtigt, at den en gang for alle gøres op med disse problemer i forbindelse med lovforslaget.

Der er derfor efter KL's opfattelse behov for et klart og entydigt beskyttelsesniveau (afskæringskriterier/grænseværdier) i forhold til nitrat, fosfor og lugt, der er fastsat i en bekendtgørelse på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen i lovforslagets § 36. Herved sikres det, at der gælder bindende regler som er fastsat fra centralt hold.

De bindende regler skal indeholde klare og objektive mål for, hvad der er "væsentlig påvirkning", "væsentlige gener" mv. på samme måde som i amternes nuværende administrationsgrundlag. Her er der sat faste afskæringskriterier/grænseværdier udtrykt ved DE, kg N/P, mg/l, m til X eller hældningsgrader mv., se i det hele bilag A2 til Erfaringsopsamlingen. Tilsvarende kan lugtvejledningens grænseværdier anvendes i forhold til regulering af lugtgener.

Hvis der alene vælges vejledende retningslinier --måske endda vejledende retningslinier, der ikke er helt klare-- vil kommunerne overtage de mange administrative og politiske problemer, som amterne har haft med VVM-vurderingerne. Dette har været uhyre tidskrævende for amterne.

3) Udpegning af sårbare områder og arealer med afstrømning hertil

Lovforslaget sigter imod at beskytte de mest sårbare recipienter, men der vil ikke vil ske en præcis udpegning af de sårbare arealer og afstrømningen hertil før i 2009.

Det er KL's vurdering, at denne regulering vil give kommunerne meget store problemer med at administrere reglerne i perioden frem imod, at udpegning og kortlægning er sket. Der vil herved opstå betydelig tvivl om administrationsgrundlaget, og det vil gøre det vanskeligt og tidskrævende for kommunerne at vurdere sagerne, hvis ikke de har de nødvendige redskaber.

KL skal opfordre til, at der udarbejdes et kortmateriale på baggrund af eksisterende viden i amterne til at understøtte kommunernes arbejde.

3.2. Den kommende vejledning

3.2.1. Lovforslagets indhold

Det fremgår, at der vil blive udarbejdet en omfattende vejledning til kommunerne med henblik på at opstille de nærmere retningslinier for kommunernes administration af reglerne.

Efter formuleringerne i lovforslagets bemærkninger vil rigtig mange væsentlige aspekter blive fastlagt her. Udover fastlæggelsen af hele beskyttelsesniveauet, som omtalt ovenfor, vil det samlede administrationsgrundlag blive beskrevet, herunder principper for sagsbehandlingen, beregningsmodeller, vurderingskriterier etc.

3.2.2. KL's vurdering

Der er mange måder at skrive en vejledning på, hvorved den kan gøres mere eller mindre bindende. KL skal anbefale, at der hele vejen igennem anvendes et meget klart ordvalg, der dels vil gøre den operationel, dels vil minimere antallet af tvivlsspørgsmål for administrationen.

F.eks. hæfter KL sig ved, at det vedrørende beregningsmetoder og vurderingskriterier fremgår, at det vil fremgå, hvad kommunerne "bør" anvende. KL vil foretrække strammere formuleringer: "Der gælder som hovedregel [beregningsmetode X] og kun undtagelsesvis kan [beregningsmetode Y] komme på tale".

Tilsvarende for så vidt angår beskyttelsesniveauet. KL mener som ovenfor anført, at de centrale aspekter (afskæringsværdier/grænseværdier) af det fremtidige beskyttelsesniveau bør reguleres i bekendtgørelsesform. Hvis imidlertid det bliver i vejledningsform, er det vigtigt, at der i det mindste anvendes præcise afskæringskriterier, jf. ovenfor pkt. 3.1.4.

Endelig er det meget vigtigt for kommunerne, at vejledningen er til rådighed for kommunerne i en endelig gennearbejdet form, i god tid før kommunerne overtager opgaverne 1. januar 2007.

4. Bemærkninger til lovforslagets enkelte elementer

4.1 Generel regulering af alle husdyrbrug uanset størrelse (§§ 7, 9, 10 og 15)

4.1.1. Lovforslagets indhold

Lovforslaget viderefører i alt væsentligt gældende regler i husdyrgødningsbekendtgørelse (lokaliseringsregler) og planlov (landzoneregler).

Som noget nyt ophæves dog kravet om VVM-screening i hvert enkelt tilfælde, når man er under 15 DE. Her vil det være tilstrækkeligt at overholde de generelle regler i §§ 7 og 9-10.

Kommunalbestyrelsen kan meddele dispensation fra afstandskravene i § 9.

4.1.2. KL's vurdering

Den nye retstilstand vedr. VVM-screening bør fremgå tydeligt. Gerne af lovreglerne og ellers af bemærkningerne. Problemet har længe givet anledning til diskussioner og tvivl i praksis, og når nu der er fundet en løsning, bør det meddeles.

Det bør ligeledes præciseres, hvis § 10, stk. 1, skal have den funktion, som VVM-screeningen i dag har, når der skal tages stilling til, om kommunalbestyrelsen skal bestemme en anden placering.

Derudover er det efter formuleringen af § 10, stk. 2, ikke helt klart, om der kan dispenseres og meddeles vilkår også når bruget ikke er omfattet af §§ 17, 23 eller 25, dvs. når bruget er mindre end 15 DE. Det skyldes henvisningen i § 10 til de nævnte bestemmelser. KL lægger til grund, at der kan dispenseres og meddeles vilkår, også når bruget ikke er omfattet af §§ 17, 23 eller 25. Dette bør præciseres.

Det bør klart fremgå af bemærkningerne hvilket vurderingsgrundlag, der skal anvendes ved afgørelse efter § 10, stk. 2, af, om der opstår væsentlige gener i omgivelserne. Dette har navnlig betydning for husdyrbrug under grænsen på 15 DE, da de ikke vil være omfattet af reglerne i §§ 17, 23 eller 25. Der henvises her til KL's bemærkninger ovenfor om behovet for et klart og entydigt beskyttelsesniveau fastsat i bekendtgørelsesform.

4.2. Husdyrbrug fra 15 DE op til 75 DE (§§ 8 og 14, samt 16 – 20)

4.2.1. Lovforslagets indhold

Her foreslås en ny tilladelsesordning, som samler anmeldeordningen og lokaliseringsgodkendelsen efter husdyrgødningsbekendtgørelsen, anmeldeordningen i samlebekendtgørelsen (VVM-screening) samt landzonetilladelsen efter planloven og medtager de nye regler om bufferzoner:

Bufferzone I (300 m rundt om visse naturområder)

- 1) Forbud imod nyetablering af anlæg til husdyrbrug på over 15 DE indenfor en afstand af 300 m til nærmere angivne moser, søer heder og overdrev, der er beliggende indenfor natura 2000-områder, samt heder og overdrev, der er omfattet naturbeskyttelseslovens § 3. Tilsvarende gælder visse ammoniakfølsomme søer.
- 2) Forbud imod udvidelse/ændring af eksisterende anlæg indenfor 300 m bufferzonen, når det medfører øget ammoniakfordampning.

Tilladelsesordningen indebærer, at landmanden skal søge om etablering, udvidelse eller ændring vedr. disse anlæg via et skema med en række relevante spørgsmål om beliggenhed i forhold til naboer mv. (lokalisering), placering af anlægget i forhold til eksisterende bygninger (landzone), i forhold til sårbar natur (bufferzoner), samt i forhold til en række øvrige naturforhold (VVM). Dele af dette skema svarer til den såkaldte tipskupon, som i dag fungerer som anmeldeordning for screeningen.

Hvis anlægget *overholder* alle regler om lokalisering, landzone og bufferzone, skal kommunen sikre sig, at der ikke i øvrigt er en væsentlig påvirkning af miljøet. Hvis der ikke er det, meddeles tilladelse. Før der gives en sådan tilladelse, skal der foretages en miljøvurdering i forhold til øvrige relevante parametre (lugt, overfladevand, natur, grundvand mv.). Dette sker med anvendelse af det vurderingsgrundlag, som vil være indeholdt i den kommende vejledning.

Hvis denne vurdering fører til en beslutning om, at der vurderes at være væsentlige miljøpåvirkninger, kan der kun meddeles tilladelse, såfremt påvirkningerne kan afbødes med vilkår.

Hvis anlægget *ikke overholder* reglerne om bufferzone I, skal kommunalbestyrelsen for det første sikre sig, at der ikke sker øget ammoniakfordampning fra det samlede anlæg, og der skal fastsættes vilkår til sikring heraf.

Hvis dette kan lade sig gøre, overvejes det for det andet, om det ansøgte i øvrigt giver anledning til væsentlig påvirkning af miljøet, jf. vurderingsgrundlaget.

Hvis det herefter står klart, at det ansøgte vil have væsentlige virkninger på miljøet, skal det overvejes, om disse virkninger kan imødegås med vilkår. Hvis de kan det, meddeles tilladelse på vilkår. Hvis det ikke kan lade sig gøre, meddeles afslag.

4.2.2. KL's vurdering

Det er uklart, om reglen i § 8, stk. 2, om udvidelserne/ændringerne, alene gælder for husdyrbrug over grænsen på 15 DE eller for alle ændringer. Det bør præciseres.

Derudover bør der ske en præcisering, så man kan se, hvornår § 17 gælder, og hvad der i givet fald er omfattet af tilladelsespligten. Som reglerne er formuleret, er det ikke tydeligt, hvordan f.eks. følgende situationer er reguleret:

- 1) Landmanden har 10 DE i forvejen og udvider med 5 DE. Er situationen omfattet af § 17, er det hele husdyrbruget, der skal vurderes eller kun udvidelsen, og skal såvel anlæg som arealer vurderes?
- 2) Landmanden har 20 DE i forvejen og udvider med 10 DE. Samme spørgsmål som nævnt ovenfor kan rejses her.

Derudover fremgår det ikke, hvornår det i praksis anses for sikret, at der ikke sker forøget ammoniakfordampning. Tilsvarende er det heller ikke klart, hvornår det nødvendige er blevet gjort til, at der ikke sker væsentlig påvirkning i øvrigt.

For at undgå langstrakte og tidskrævende diskussioner om projektilpasninger, skal KL anbefale meget præcise retningslinier her.

I forhold til § 3-heder og -enge, der skal kendes for at kunne administrere reglerne om bufferzoner, er det et problem, at det materiale, som amterne overdrager til kommunerne kan være ufuldstændigt, idet der er arealer, som er mangelfuldt kortlagt/ikke opdateret.

Det vil sige, at kommunerne reelt ikke har det grundlag, der skal til for at administrere den foreslåede ordning.

Hvad angår vurderingsgrundlag henvises til det ovenfor anførte om beskyttelsesniveau.

4.3. Husdyrbrug mellem 75 DE og IPPC-grænsen (§§ 23 – 24 og 28)

4.3.1. Lovforslagets indhold

Som noget nyt indføres der et krav om miljøgodkendelse for disse husdyrbrug.

Der anføres i lovforslaget en række faktorer, som vurderingen skal omfatte, herunder bedste teknologi, beskyttelse af jord og grundvand, overfladevand, natur etc. På grundlag af denne vurdering skal der fastsættes vilkår, der sikrer, at husdyrbruget indrettes og drives i overensstemmelse med de generelle regler, som gælder for alle husdyrbrug over 15 DE, herunder at bedste tekniske løsninger er valgt, og at hensynet til omgivelserne tilgodeses herunder med de nødvendige vilkår.

Der foretages i forlængelse heraf også en miljøvurdering vedrørende alle øvrige relevant miljøparametre i omgivelserne (overfladevand, grundvand og natur, lugt mv.), hvor der tages stilling til, om der foreligger væsentlig påvirkning af miljøet. Miljøvurderingen skal ske i lyset af det vurderingsgrundlag, der bliver udmeldt.

Hvis det efter denne miljøvurdering viser sig, at der er væsentlige påvirkninger på disse områder, skal der fastsættes vilkår, der kan begrænse forureningen tilstrækkeligt.

I tilknytning hertil bliver der fastsat nye generelle regler om reduktion af tab af ammoniak fra stald og lager, når der sker nyetablering, udvidelser eller ændringer på husdyrbrug over 75 DE. Der vil blive fastsat nærmere regler herom. På denne baggrund skal der ske reduktion på 15% i 2007, 20% i 2008 og evt. 25% i 2009.

Lovforslaget lægger endelig op til, at der vil ske en regulering af den tilladte merdeposition af ammoniak (luftbåren spredning fra stald) fra husdyrbrug over 75 DE, hvis de ligger i en afstand fra 300 - 1000 fra de naturområder, hvor bufferzone I er etableret (bufferzone II). Der vil blive fastsat krav om maksimal merdeposition til det sårbare naturområde.

4.3.2. KL's vurdering

Der vil også her kunne opstå de samme problemer med projektilpasninger, som nævnt ovenfor pkt. 4.2. For så vidt angår vurderingsgrundlag og beskyttelsesniveau henvises til pkt. 3.1.

Et væsentligt element i miljøgodkendelser vil være kravet om anvendelse af bedste tilgængelige teknik.

Dette krav gælder også i forbindelse med miljøgodkendelser i dag. Det giver dog i praksis ofte anledning til problemer at afgøre, hvornår kravet er indfriet, hvilket kan give anledning til en langstrakt og teknisk kompliceret dialog med ansøgerne. KL skal anbefale, at der fastsættes præcise og bindende retningslinier her.

Hvad angår bufferzone II kan der peges på samme problemer med udpegningen af de pågældende § 3-arealer, som anført ovenfor vedr. bufferzone I. Dertil kommer, at der med systemet lægges op til nye vurderinger og beregninger over merdepositionen, der ikke vil blive enkle for kommunerne. Det stiller krav til de vejledende retningslinier.

4.4. Godkendelsesprocedure for IPPC-virksomheder

4.4.1. Lovforslagets indhold

Det nye på dette område er, at der sker en sammensmeltning af miljøgodkendelsen og VVM-redegørelsen.

Der er tale om en godkendelse, der i overensstemmelse med VVM- og IPPC-reglerne omfatter flere forhold end godkendelsen af de mellemstore, jf. ovenfor.

Der vil blive fastsat regler om vilkår for en lang række forhold, der er specificerede i bemærkningerne.

På baggrund af ansøgerens miljøredegørelse samt forvaltningens egne oplysninger, udarbejder kommunen en samlet miljøvurdering. På baggrund af denne udarbejdes et udkast til afgørelse om miljøgodkendelse med tilhørende vilkår. Vilkårene omfatter både standardvilkår om ammoniakbegrænsning mv. og individuelle vilkår, som er målrettet det konkrete projekt.

4.4.2. KL's vurdering

De samme problemer som anført ovenfor vedr. de mindre husdyrbrug vil også gøre sig gældende her. Derudover har KL ikke yderligere bemærkninger.

5. Administrativt og økonomisk

5.1. Lovforslagets indhold

Det fremgår af lovforslaget, at der sker en række samlinger af sagerne om henholdsvis lokalisering, landzone, VVM og miljøgodkendelser. Det anføres mange steder i lovforslaget, at der herved lægges op til en meget enklere, smidigere og herved hurtigere sagsbehandling.

Med henvisning hertil gøres de økonomiske konsekvenser af lovforslaget op til en mindre udgift for kommunerne på 33 mio. kr. årligt.

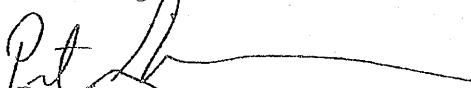
Den 15. august har Skov- og Naturstyrelsen fremsendt lovforslaget i økonomisk høring. Her er tallet korrigeret til 23 mio.

5.2. KL's -vurdering

DUT-høringsmaterialet er netop tilgået KL. Dette vil danne udgangspunkt for de kommende DUT-forhandlinger.

I nærværende høringssvar behandles lovforslagets faglige aspekter og KL finder her alene anledning til at nævne, at mange flere husdyrbrug fremover vil være omfattet af godkendelsespligt (i forhold til anlægget) end i dag, og at lovforslaget, som det også er fremgået ovenfor, rummer mange uafklarede aspekter, ligesom der lægges op til rigtig mange administrative problemer for kommunerne. Disse forhold peger ikke umiddelbart i den retning, som Skov- og Naturstyrelsen anfører.

Med venlig hilsen

Peter Jørgensen